

Досвітня птаха мене збудила,
Ще ніч здіймала над світом крила,
Ще сонце тільки збиралось встати,
А вже трудилась у хаті мати.

Зоря над обрієм засіяла,
На трави й квіти роса упала.
Сім'ю уклавши відпочивати,
Не поспішала лягати мати.

Щось вічно шила та прибирала,
Усьому лад як могла давала.
І важко навіть мені згадати,
Чи бачив я, коли спала мати.
